

всичкитъ му подробности, и били рѣшени, въ всякой случай рѣшително да се откажатъ отъ нуждната кѣтва. Прѣпирнята се поддържала отъ центара на събранието и отъ лѣвата страна; прѣпирнята се отнасяла до частности; говорило се за голѣмината на платитъ, за капитулитъ, за това, кой да избира епископи, — народътъ ли, или духовенството. Политицитъ на събранието били равнодушни къмъ тѣзи прѣпирня, въ която се разгорѣщавали и тържествували само едни янсенисти, като видѣли осъществлението на душевната си мисль за самосъстоятелността на галликанската църква и за побѣдата надъ ултрамонтанскитъ тенденций. Робеспьеръ се опиталъ да тури въ дѣйствиe мисльта за унищожение безбрачието на духовенството, но на събранието се показало, че това е съвсѣмъ смѣло, и този опитъ останалъ безуспѣшенъ.

На 15-й Юний, когато се продължавали тѣзи прѣпирня, въ националното събрание, билъ прѣдставенъ адресъ отъ Нимския католический съюзъ, който съ повѣлителенъ тонъ искалъ, благоговѣние прѣдъ църквата и пълно възстановление на кралската власть. И тѣй, католичеството се държало за рѣчка съ ройализмътъ, и учредителното събрание, като се намѣрвало въ враждебни отношения съ послѣдното, рѣшило се да прѣкъсне всякакви приятелски сношения и съ първото.

Адресътъ отъ Нимския католический съюзъ билъ признатъ за прѣстѣпно дѣйствиe на мятежътъ. Въ това врѣме, на югъ ежеминутно се очаквало стѣлкновение между цѣли градове, Бор-